

РЕШЕНИЕ

№ 1267

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12004** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Е. М., ЕГН [ЕГН] чрез адв. А. И. против Решение от 25.02.2021г постановено по НАХД № 3333/2020г по описа на СРС, НО, 101ви състав, с което е потвърден Електронен фиш, серия К № 1557798/02.04.2017г, издаден от СДВР-О“ПП“ на касатора, на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.1 т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21 ал.2 от ЗДвП, като е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 400лв. В касационната жалба се твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, като се моли за отмяната му и отмяна на електронния фиш. В с.з. не изпраща представител.

Ответникът СДВР-Отдел “Пътна полиция“ не се явява и не се представлява.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, XIII касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, във вр.с чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването,

поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество същата е основателна.

Нормата на чл.11 от ЗАНН препраща към чл.81 ал.3 вр. чл. 80 ал.1 т.5 от НК, като съгл. ТП № 1/15г на ОСНК на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС- погасителната давност се прилага и в производствата по ЗАНН. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК. Към момента на постановяване на решението на СРС не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на настоящото касационно производство и постановяване на това решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият състав намира, че следва да бъдат изложени аргументи само и единствено относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл.79, ал.1, т.2, е предвидено, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай, административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл.81, ал.4 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл.81, ал.4 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл.80, ал.3 от НК.

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. Във връзка с това настоящият съдебен състав констатира, че тя е изтекла 02.10.2021г., предвид датата на извършване на нарушението 02.04.2017г. С оглед на това, тъй като първоинстанционният съд е потвърдил атакуваното НП настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е неправилно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора, на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН вр. чл. 143 ал.1 от АПК-на касатора следва да се присъдят сторените по това дело разноски, но доказателства за действително направени такива не са представени, поради което съда не дължи произнасяне.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и чл.222 ал.1 от АПК, Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 25.02.2021г постановено по НАХД № 3333/2020г по описа на СРС, НО, 101ви състав

И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш, серия К № 1557798/02.04.2017г, издаден от СДВР-О“ПП“ , с който на И. Е. М., ЕГН [ЕГН], на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.1 т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21 ал.2 от ЗДвП, като е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: